

מסורת הש"ס

(א) עבדות ס"ח מ"ד פסחים
טז (נדרים יט. א) (ב) גיטין
עו: (תכונות ד' ג) (ג) [גיטין]
עב: (ש"ס) (ד) [גיטין] עו:
(ה) (פ"י כל התעשרים
שנמצאו בנאות ששה. פרוך
עק שם ד' (ו) (פ"י גני
מדרשאי) (ז) [גיל אלוהים]
(ח) גיטין עו: תכונות ב:
(ט) [גיטין שם ע"ש].
י' [גיטין עד. עס: עס: עס:]
קדושין ח. (ס) וכלל הג'
תקומות בגיטין וא"י אחרים
אמר רבי]

מוסף רש"י

[illegible]

אין מעמידן פרק שני עבודה זרה

לז.

בה משום כיאה הוהי כדאמרן (ו'): שלא יאה חינוך של ישראל רגיל אללו משמש וזכר הלך לא גזרו יעקב משעה שראוי ה"ה לחינוך: **מסו דסימא האי**. חינוך כשראוי לביאה הוא ערוס לארגוילי אפי"ג דבת כיאה היא אין בה ערמומיות דלא ידעה לארגוילי עד שפאה בת משעה לא גזרו עליה דכן. שהוא טעור ומומר נאכילה: ועל משקס ביה מעבחי. הדס והמים שהן בבית

לאלתר שריתוה רחא לא אתי
ואית פשיטא דלאלתר
הא מותרת דמיד שמח הכי התנאי
מקיים ללא יסוב עוד לבטולו
דמ"מ מביע ליה אי גורמן מת ואלו
לא מת: **ורבנן** אית להו דרבי
יוסי: פירוש בני דורו שהיו חלוקין
עליו ומ"מ ליכא למפשט דאין הלכה
בד"ר יוסי דבי ליה להו הכא היינו
בעל פה אבל בשטר מודו ליה:
כראשו

בן יועל משקה בית מטבחיא
שריא אמר ליה התם שרא
אכתי תרתין הוא דהויין א"ל
הם לא באתי מכאן עד שנים
ותני עלה ורבותינו התירוה
אמר שמואל בית דינא דשרי
מר מוכיח עליו יו"א אבא
דיה ולא הודו לו י"ב שעתו
הוא סבא כי שריתוה לאלתר
שר חודש דהא איקיים ליה
יטך מעכשיו אם לא באתי
יור חודש הוי גט דהא איקיים
א אתא או דלמא לאחר י"ב
שנים י"דהוית כההוא מניינא
הק לבי נפקא קאמר ליה וכי
תצא חמה מנרתיקה מעכשיו
וגט מחיים הוא כדכר הונא
מעכשיו דמי לא נחלקו אלא
דאמר זמנו של שטר מוכיח
ורבנן לית להו דר' יוסי והוה
בן יועזר איש צרידה על אייל
קרב למיתא ממאב וקרו ליה
בא ורב חייא בר אמי משמיה
מיפלגי בראשו ארוך מר סבר
יא בר אמי משמיה דעולא אמר
סוכביל

אקמיתא משום דהית צהאוי מנינא
מעכשיו: הכל מודים. ואפילו רבי
לם. דליהו גיטא ומקמי הכי לא
יכתיב ביה מהיום דמי ה"ל כמהיום
הכי משמע מהיום יאט גט אלוה
רבי קאמר גופא מיהו קני ויפירא
תפס מנרסיקא. ודכוותה הכא על
קניס תנאי זה ונפקא חמה איגלא
רבי חודש הרי נתקיים התנאי שלא
יושמע ור"ק מעכשיו יאט גט ע"מ
לגלילא דמיתויה התם בלא לא בלא
ויושמע לכשתקיים אחר מהיום גלי
די יוסף דאמר דאף על גב דלא
ינין במסכת גיטין (דף עב.) תנאה
דנין התם דלשון אם כי לא אמר
סופיב. מין חבד ורשאו ארוך:
ול חבד ופליגי תנאי באלו טריפות
ארי בלג מין אחרינא לא וכל מינא
אחבא כראי קלעם וכו' הני
ביא כל שיש לו ד' סומים הללו:
סוסביל

הואיל וראוי לכיאה מטמא נמי בויבה אמר רבינא "הלכך הא תינוקת עובדת כוכבים בת ג' שנים ויום אחד הואיל וראויה לכיאה ממטמאה נמי בויבה פשיטא מהו דתימא האי ידע לארגולי והא לא ידעה לארגולי קמ"ל מיסתמך ואויל ר' יהודה נשיאה אכתפיה דרבי שמלאי שמעיה א"ל שמלאי לא היית אמש בבית המדרש כשהתרנו את השמן אמר לו בימינו תתיר אף את הפת אמר לו א"כ יקרו לן בית דינא שריא דתנן ה"עיד רבי יוסי בן יעוזר איש צרידה על אייל קמצא דכן ועל דיקרב למיתא מסאב וקרו ליה יוס תלת ובר שרא חדא ואי שרי מר חדא אחריי אנא שראי אחריי מאי היא דתנן י"ה גיטך עשר חודש ומת בתוך שנים עשר חודש אינו לינשא ואמרין מאן רבותינו אמר רב יהודה משחא (סברי לה כר') יוסי דאמר גזנו של בריה דרבי חייא בר אבא ר' יהודה הנשיא ויאמרי לה "כל סייעתו א"ל רבי" (אלעזר) ל שריתוה דלא אתי או דלמא לאחר שנים תנאיה ותיבעי לך אמתני' דתנן ה"הרי זה מכאן עד שנים עשר חודש ומת בתוך שנים ליה תנאי ותיבעי לך לאלתר הוי גיטא דהא חודש דהא איקיים ליה תנאיה אין ה"נ אלא אמר אביי והכל מודים כשנצטא חמה מנר מיתא בליליא נטל לאחר מיתה הוא יעל מנת לקמור לה וכי מיתא בליליא לא ודאי תנאה וי"ד אמר רב הונא "כל האומר על מנת כחומר יבאם תצא ר' יהודה הנשיא סבר לה כר' יו עליי והוה ליה כמהדיום אם מתי כמעכשיו אם מתי כחומר ליה כזה גיטך אם מתי גרידא גופא העיד יוס קמצא דכן ועל משקה בי מטבחיא דכן ועל יוסף שריא מאי אייל קמצא רב פפא אמר שו דעולא אמר סוסביל רב פפא אמר שושיבא ראשו ארוך אסור ובר סבר ראשו ארוך מותר רב

ה'ג. דאזאכ למיבעי אמתותיחן: אלף. להר בעינן בעינן
 מזה שרייה ומדריבי יהודה נשמע למתני' להיבא דאמר
 זה גיטין לבשתא חמה מנרמיקה: לבי נפקא לה קא
 יוהא וזע"ג דא"ר יוסי זמנו של שטר מוכיח עליו וכמלא
 מיהא גזר ואיני גזר דמפקא האי לאמר מיהא לא מנאה ה'
 היסוד ולא דמי למתנה שכתב בו מהיסוד ולכאורה מיהא
 יוכי' האי גזרנא מפרש לה כיש נוחלין (ב"ב קט): ע"מ ש'
 נעשיו קאמר. דליה גיטין ע"מ שחתקים מה"ר זה וכו'
 וזע"ג דמית' בגילוי ה"ל גט ממייס דכוחיה מזה בתי
 כ"ה האומר ע"מ כאומר נעשיו דמי. ע"מ ודאי מנאה
 מנאה ה"ל גט למפרט: לא נתקון אלף כאם אלף
 (גיטין דף עב. עו.) אם שתי לשונות משמע משמע מעכש'
 משמע לבשתקים. שכתב ר' יהודה הנשיא סבר לה
 כמאן דכתב מהיסוד דמי וה"ל כמהיסוד אם מתי' ד'
 וירבען ליה להר דריבי יוסי וכו' לא כאם מהי גזר מיה'
 משמע ולכשתא ולכשתא ולכשתא וכו' גט גלחתי מיה'
 אחרון דסימני חגנים טהורים נפקא לן מארנה שלעם
 ליה בגלל ופרט דאין בגלל אלף מה שפירט הוי מייני'
 בגלל ופרט וכלל ומרבי כל בעינן הפירט לא
 נפיש ויש להן קרקסולין וכפיו חופין את רובו אף אלו

עין משפט
גר מצוה

קָרוֹ אַ מִי פִיז מַהִל
מַתְחָה מַשְׁכֵּחַ הֵלִי י
קָרוֹ בַּ מִּי פִיז מַהִל
מַתְחָה הַלֵּסֶה ח
קָרוֹ בַּ מִּי פִיז מַהִל
טוֹמַחֵה זֹאכְלֵן
הַלֵּסֶה טו
קָרוֹ דַּ מִּי פִיז מַהִל
נִירוֹשֵׁן הַלֵּסֶה ב
טוֹמַחֵה שְׁכֵּחַ טוֹשִׁיעַ אִפֵּי
סִי קָרוֹ טַעֵר ג
קָרוֹ הַ מִּי פִיז הֵלִי יא
טוֹשִׁיעַ שֶׁסֶפֶר ג
קָרוֹ דַּ מִּי פִיז הֵלִי יב
טוֹשִׁיעַ שֶׁסֶפֶר
טַעֵר ד
קָרוֹ בַּ מִּי פִיז מַהִל
זִשְׁוֹת הַלֵּסֶה ח
וּפִיזֵי מַהִל זִשְׁוֹת מַתְחָה
יִתֵּן טוֹמַחֵה שְׁכֵּחַ
טוֹשִׁיעַ שֶׁסֶפֶר יא
ג וּפִיזֵי יי

קבץ ט מ"י פ"ט מהל'
נידושין הלכה טו
סמג עשן כ טושי"ע אה"ע
ס"י קמד סע"ד :

רבינו חננאל

הואיל ודאריה ודאריה לביא
ואציר דלא ידע
לארנול: **אמר** ליה
רבי לשמלאי ליה
עמנו אמר בבית המדרש
קמטתו את השמן של
עובדי כוכבים אמר לו
בימי תחד [אין] את
השן, אמר לו רבי אם שניא.
וירן לן כי דינא שניא.
הא התנו את השמן.
וגם זו ששנינו הנתן
זג לאשה ואמר לו לא
באוי גזיט אל בתי
ומכן עזר י"ב חודש.
מכאן בתוך י"ב חודש
אני נט ואני האתר.
בדינן לא כר יוסף דרמו.
זמנן של שנים מוכח
עלוי ין מהיים
עלוי ין זג לאתר מניה.
כמבשרנו גיטין במקוה
לאיפק לא האתרנו
בכאן, הנה האתרנו
דברים, ואם נתיי
זה עובדי כוכבים
שלש דברים, וכל
דין שמחיר שלש
דברים, תיקא בן
כמי יוסף בן יעזר.
הנה יוסף בן
איש צירדה על
קמטתו, כר ועל
בית מטבאין דכן וירקב
למחא יפאח, הא ספק
טומאה דרמו.
וקרי ליה יוסף שניא, מא
הנה קמציא בן ספא
אמר שושבא וקמטלי
בא שניא אורן.
ראשו אורן ספור, וימי
כר יעזר כר שניא,
חייא בן אמין
דעלא אמר בראשו אורן
כולי עמלא אל
דשרי בן פליגי בסוסבלי

מזר לשלול אלא יראה נט, אבל לא מעשיו (ג'ס"ו ע"ג). באומר מעשיו. על מנת
ע. משמע מעשיו ומשמע לכשיגיע, אחר היום הו מעשיו, לא אחר היום הו
מע לשלול אלא לאחר י"ב חדש (ט"ו).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones